

Małżeństwo jest jedną z najpiękniejszych i jednocześnie najbardziej wymagających instytucji, jakie Bóg ustanowił dla człowieka. Jest to święte powołanie, które odzwierciedla miłość Chrystusa do Jego Kościoła (Ef 5,25), a jednocześnie rzeczywistość ludzka, która napotyka próby, trudności i chwile bólu. Na tej drodze przebaczenie staje się kluczowym elementem trwałości i siły małżeńskiej jedności. Bez przebaczenia małżeństwo staje się polem bitwy pełnym urazów; z przebaczeniem – szkołą miłości i świętości.

Przebaczenie w małżeństwie: odzwierciedlenie Bożej miłości

Z teologicznego punktu widzenia przebaczenie jest istotnym atrybutem chrześcijańskiej miłości. Jezus nauczał, że przebaczenie jest filarem Królestwa Bożego:

„Wtedy Piotr podszedł do Niego i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć mojemu bratu, jeśli wobec mnie zawini? Czy aż siedem razy?» Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy»” (Mt 18,21-22).

To wezwanie do przebaczenia nie jest opcją, lecz boskim nakazem. A jeśli dotyczy naszych relacji ogólnie, to o ileż bardziej małżeństwa, gdzie dwoje niedoskonałych ludzi dzieli całe swoje życie!

Małżeństwo chrześcijańskie jest powołane do bycia obrazem Bożej miłości – miłości, która przebacza i odnawia. Na krzyżu Chrystus ukazał nam wielkość przebaczenia: „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią” (Łk 23,34). Jeśli Chrystus, będąc niewinnym, przebaczył tym, którzy Go ukrzyżowali, to jakże nie mamy przebaczać naszemu współmałżonkowi, gdy nas zrani – często nawet nieświadomie?

Trudność przebaczenia w życiu małżeńskim

Przebaczenie nie jest łatwe. Nie jest to automatyczny akt ani zapomnienie doznanej krzywdy. Wymaga woli, łaski i głębokiego poczucia miłosierdzia. W życiu małżeńskim przewinienia mogą być drobne i codzienne (jak ostre słowo, brak uwagi, niecierpliwość) lub poważne i bolesne (jak zdrada, brak szacunku czy długotrwała obojętność).

Duma, ból i pragnienie sprawiedliwości mogą być przeszkodami w przebaczeniu. Ale uraza, choć wydaje się dawać nam władzę, w rzeczywistości nas zniewala. Święty Augustyn mówił:

„Żywienie urazy jest jak picie trucizny i oczekiwanie, że druga osoba umrze”.

W małżeństwie uraza zatruwa miłość. Gdy nie przebaczymy, relacja stygnie, pojawia się

dystans i niewidzialne mury. Ale gdy wybieramy przebaczenie, więź się uzdrawia i umacnia.

Przebaczenie to nie usprawiedliwianie, lecz uzdrowienie

Przebaczenie nie oznacza, że krzywda była nierealna ani że zło jest akceptowalne. Nie oznacza też, że nie ma konsekwencji. Przebaczenie oznacza decyzję, by nie żyć w niewoli urazy i dać szansę na odbudowę relacji.

Święta Faustyna Kowalska, apostołka Bożego Miłosierdzia, zapisała w swoim „Dzienniczku”:

„Jeżeli dusza nie praktykuje miłosierdzia w jakikolwiek sposób, nie dostąpi miłosierdzia Bożego w dzień sądu” (Dzienniczek, 1317).

Bóg nam przebacza i wzywa nas do przebaczenia. Gdy małżeństwo uczyni przebaczenie nawykiem, rany goją się, a miłość się odnawia.

Jak pielęgnować przebaczenie w małżeństwie?

Przebaczenie nie dzieje się magicznie; trzeba je pielęgnować. Oto kilka praktycznych wskazówek, jak żyć przebaczeniem w małżeństwie:

1. **Uznanie własnej słabości**

Zanim zaczniemy wymagać zmiany od współmałżonka, musimy uznać, że sami również popełniamy błędy. Pokora pomaga nam być wyrozumiałymi i miłosiernymi.

2. **Szczera i pełna miłości rozmowa**

Przebaczenie nie oznacza przemilczenia zranień. Trzeba o nich mówić, ale z miłością. Święty Paweł radzi: „Niech z waszych ust nie wychodzi żadna zła mowa, ale tylko taka, która jest dobra dla budowania” (Ef 4,29). Unikajmy krzyków, oskarżeń i obwiniania – mówmy prosto z serca.

3. **Szczere przeproszenie**

Jeśli zawiniliśmy, powinniśmy to uznać bez wymówek i usprawiedliwień. Proste „przepraszam, pomyliłem się” wypowiedziane szczerze ma ogromną moc uzdrawiającą.

4. **Wspólna modlitwa**

Małżeństwo, które razem się modli, jest silniejsze. Prośmy wspólnie o łaskę przebaczenia i pokój w naszej relacji.

5. **Wybór miłości ponad dumę**

Duma zatwardza serce. Czasem trzeba zrobić pierwszy krok, nawet jeśli sądzimy, że to my mamy rację.

Świadectwo: Małżeństwo, które pokonało zdradę dzięki przebaczeniu

Inspirującym świadectwem jest historia Chiary Corbelli i jej męża Enrico. Chiara, młoda włoska matka, zmierzyła się z chorobą i śmiercią z niezachwianą wiarą. Ale zanim dała świadectwo świętości, jej małżeństwo zostało wystawione na próbę. Enrico przyznał, że miał wątpliwości i trudności w swoim zobowiązaniu. Zamiast reagować gniewem, Chiara wybrała drogę przebaczenia i zaufania Bogu. Ich miłość dojrzała do tego stopnia, że razem stawili czoła chorobie Chiary, przeżywając swoje małżeństwo jako całkowity dar.

To świadectwo przypomina nam, że prawdziwa miłość nie polega na braku błędów, ale na zdolności do kochania pomimo nich.

Wniosek: Małżeństwo, które przebacza, trwa

Małżeństwo chrześcijańskie jest wezwane do bycia świadectwem Bożej miłości w świecie. W kulturze, która promuje odrzucenie i rozwód jako pierwszą opcję przy problemach, małżeństwa wybierające przebaczenie są światłem w ciemności.

Nie ma małżeństw doskonałych, ale są małżeństwa święte – te, które codziennie walczą, by kochać tak, jak Chrystus nas ukochał. Przebaczenie jest trudne, ale dzięki łasce Bożej jest możliwe. A gdy małżeństwo staje się przestrzenią przebaczenia, przemienia się w dom pokoju, wierności i trwałej miłości.

Niech Maryja, Matka Miłosierdzia, wstawia się za wszystkimi małżeństwami, aby nauczyły się przebaczać i tym samym trwać w Bożej miłości.